

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216201887
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2216201887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci žalobca: Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: T. A., G.. X.U.K. XXXX, K. B. XXX/XX, XXX XX Z. M., o zaplatenie 216,39 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 180 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 180 eur od 24.marca 2013 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.februára 2016 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy vo výške 216,39 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru; zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 16.októbra 2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 210 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 15 eur. Žalovaná doposiaľ zaplatila 30 eur. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca ju vyzval 14.marca 2013 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku doručil žalovanej do vlastných rúk dňa 29.februára 2016 (č.l. 10), ktorá sa k žalobe nevyjadрила.

Predmetom konania je suma nižšia než 1.000 eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Toto oznámenie bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu od 26.apríla 2016 až do vyhlásenia rozhodnutia (18.mája 2016).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a predloženými listinnými dôkazmi, najmä: zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo 16.októbra 2012 (č.l. 3), všeobecnými obchodnými podmienkami, Predžalobnou upomienkou (č.l. 6), Prehľadom splátok a úhrad (č.l. 8).

Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca a žalovaná dňa 16.októbra 2012 uzatvorili písomnú zmluvu o poskytnutí pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX ako to vyplýva z pripojených listín (č.l. 3). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 210 eur s akontáciou 30 eur, s tým, že žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v 12.mesačných splátkach vo výške 15 eur pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 0 %, RPMN 0% a priemernej RPMN 40,87%. Z priloženého prehľadu splátok a úhrad ďalej vyplynulo, že žalovaná uhradila celkovo len sumu 30 eur, pričom už splátkou splatnou dňa 20.novembra 2012, teda v poradí s druhou splátkou sa dostala do omeškania, nakoľko neuhradila žiadnu ďalšiu splátku.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom (od 01.12.2011 do 31.12.2012; ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 16.októbra 2012 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 210 eur na nákup tovaru, s akontáciou 30 eur, s mesačnou splátkou 15 eur, s počtom splátok 12, s ročnou úrokovou sadzbou 0%, s RPMN 0%, s priemernou RPMN 40,87%.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené

splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

V predmetnej zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd zistil, že žalovaná čerpala pôžičku na nákup tovaru v sume 210 eur, pričom uhradila na splátkach celkom 30 eur. Preto je žaloba v časti nároku žalobcu na zaplatenie neuhradenej úverovej istiny vo výške 180 eur dôvodná, ako aj v časti nároku žalobcu na úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 24. marca 2013. V ostatnej časti súd žalobu zamietol, a to čo do úrokov nad rámec priznanej sumy, nakoľko žaloba je v tejto časti nedôvodná, s poukazom na zistený skutočný dlh na úvere ako aj na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedeného vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).